

Ne-jsoucí – významy různé

Ne-jsoucí (x ne-jsoucno, to není totéž!) je především a) to, co už pominulo, tj. kdysi bylo aktuálně jsoucí (nyní už není aktuální žádná z jeho jsoucností); „jsoucí“, tj. aktuálně (nám) přítomné mohou být jen některé přetrvávající zbytky (relikty) nebo „stopy“ (ty zase mohou být buď nezamýšlené nebo záměrné) nebo jiné, tedy druhotné „relikty“. Jsoucnost, která už byla aktuální a stala se „bylou“, je ovšem nadále „jsoucí“, byť nikoliv aktuálně. Dále 2) ne-jsoucí je také to, k čemu ještě nedošlo, ale co se už v rámci událostného dění připravuje k tomu, aby nastalo, co však téměř s jistotou může být očekáváno jako budoucí „aktuálně jsoucí“. V obou ze zmíněných příkladech jde o „ne-jsoucí jsoucí“, ale vždy v jiném smyslu: jednou jde o „již nejsoucí“, zatímco podruhé o „ještě nejsoucí“. Ale v obou případech hraje určitou (významnou, ale nikoli rozhodující) úlohu to, co jako nižší složka událostného dění se mění (pohybuje) nápadně pomaleji, takže po celou dobu (nebo aspoň její významnou část) zůstává také součástí celé řady nebo dokonce všech „aktuálních jsoucností“, ovšem aniž by se podílelo na jejich „přicházení do aktuality“ (z budoucí) nebo „odcházení z aktuality“ (do bylosti). Zde je ovšem třeba dodat, že v žádném případě nejde o složky vůči celku událostného dění zcela netečné; obvykle tomu je tak, že i tyto nižší, zdánlivě relativně mnohem trvalejší složky mají také své mnohem hybnější podsložky, jimiž se naopak celkového dění aktivně a vůči celku vnímavě účastní. A pro tyto podsložky platí mutatis mutandis zcela obdobně to, co pro událost jako celek: jsou to také událostné děje.

(Písek, 121111-1.)